

INNSPILL TIL FFA:

LTP arbeidsgruppe 3: *Fornyelse i offentlig sektor og bedre offentlige tjenester*

FFAs «bestilling»:

Vi ber arbeidsgruppa om et innspill (3-6 sider) hvor en kort svarer ut følgende (i den grad dere vurderer det som relevant) for den aktuelle langsiktige prioriteringen:

- 1. Vurdering av måloppnåelse av dagens LTP (hvor er vi i startgropen og hvor er vi på riktig vei)*
- 2. Hvor har Norge og norske forskningsmiljø/institutter et særlig fortrinn og hvor trenger Norge å styrke sin kompetanse fremover, også i det internasjonale samarbeidet*
- 3. Forslag til prioriterte tema/tiltaksområder for 2023-2026, begrunnet i samfunnsutfordring*
- 4. Forslag til Mission/samfunnsoppdrag på området, fortrinnsvis på tvers av flere prioriteringer*
- 5. Forslag til oppfølging i virkemiddelapparatet og i forskningssystemet*
- 6. Vurdering av konsekvenser av ikke å investere i forskning på området*
- 7. Andre momenter dere mener må vurderes*

1 - Vurdering av måloppnåelse dagens LTP

Mange i offentlig sektor, statlige og kommunale virksomheter, er aktive i å tenke nytt og innoverer, men arbeidet er fortsatt i startfasen. Arbeidet med innovasjon og spredning av innovasjon må prioriteres høyere. Det må arbeides mer systematisk for å få til den omstillingstakten som offentlig sektor trenger fremover. Særlig i kommunal sektor er det mange som strever med omstilling og evne til å levere forutsatte innbyggertjenester. Forskningsbasert kunnskap og forskningsdrevet innovasjon er et nødvendig bidrag for å realisere en bærekraftig velferdsstat. Det er i dag ingen felles, helhetlig nasjonal politikk for hvordan vi skal tilrettelegge for innovasjon i offentlig sektor, selv om mange aktører arbeider med avgrensede innsatser innenfor sitt fagfelt. FFA mener en vesentlig utfordring i måloppnåelse av dagens LTP, er at departementenes finansieringsbidrag til forskning som bidrar til å løse de store og komplekse omstillingsutfordringene i offentlig sektor, ikke er tilstrekkelig dimensjonert gitt sektordepartementenes budsjettstørrelser. Det er dessuten behov for samfinansiering av forskning mellom departementene for å løse de komplekse utfordringene.

FFA vil i sitt høringsinnspill vektlegge tiltak og virkemidler som bidrar til at samfunnet evner å gjennomføre en bærekraftig omstilling av offentlig sektor. FFA vurderer at norsk offentlig sektors arbeid med innovasjon og omstilling i for liten grad bygger på forskning. Videre mener FFA at forskningsbasert innovasjon samt innovasjon med forskerstøtte er nødvendig for å møte en kompleks og krevende omstilling. Dette gjelder særlig innsats rettet mot kommunal sektor som grunnpilaren i det norske velferdssamfunnet, men også statlig virksomhet og ikke minst i samhandlingen og oppgavefordeling mellom forvaltningsnivåene, samt mellom offentlig sektor, næringsliv og sivilsamfunn.

2 – Hvor Norge og norske forskningsmiljø/institutter har et særlig fortrinn og hvor Norge trenger å styrke sin kompetanse fremover, også i det internasjonale samarbeidet

Instituttene er som anvendte forskningsmiljøer meget viktige for utvikling og omstilling av både offentlig sektor og næringsliv. Instituttene er således sentrale kunnskapsmiljøer for vårt bidrag til å løse nasjonale og globale utfordringer. Instituttsektoren sitt mandat er å utvikle kunnskapsgrunnlag

for politikutforming, og å bidra til å gi beslutningsgrunnlag for bærekraftig utvikling og omstilling gjennom utfordringsdrevet og brukernær forskning av høy kvalitet og relevans. Instituttsektoren i Norge har et særlig fortrinn fordi den er uavhengig og står utenfor den offentlige forvaltningen og de lokale utfordringene. Sektoren er kjennetegnet av en tverrfaglig tilnærming til samfunnsutfordringene, og evner å integrere vitenskapelig publisering med nytteorienterte kunnskapsleveranser til samfunnet. Institutforskerne kjennetegnes av at de arbeider prosjektbasert og praksisorientert med problemstillinger i tett samarbeid med brukerne, behovseierne, oppdragsgiverne og leverandørmarkedet. Tilgang til og kunnskap om data og registre gjennom dataflyt og infrastruktur i og utenfor offentlig sektor, gjør oss til en attraktiv samarbeidspart i nasjonale og internasjonale forsknings- og utredningsprosjekter.

FFA mener at *instituttsektoren* har en vesentlig rolle for å lykkes med ambisjonene i å realisere en offentlig sektor som:

- bidrar til å oppnå rask overgang til et grønt samfunn og utvikling av et konkurransedyktig grønt næringsliv,
- er en vesentlig aktør for å oppnå bærekraftig digital transformasjon og teknologisk utvikling av samfunnet,
- oppnår nyskapende offentlige tjenester og god tilpasning av velferdsstaten til demografiske endringer
- er sentral for å oppnå et inkluderende og trygt samfunn.

For å møte de komplekse og sektorovergripende samfunnsutfordringene som skisseres i LTP, mener FFA at det må investeres langsiktig i den nasjonale kunnskapsbasen og bygge videre på virkemidler som sikrer effektivt opptak av forskningsbasert kunnskap i offentlig sektor. Det er behov for å styrke vår forskningsbaserte kompetanse om hvordan offentlig sektor best mulig kan målrette sin ressursbruk. Det må arbeides systematisk, kontinuerlig og aktivt for å øke effektiviteten i offentlig sektor. Det må også arbeides for å realisere gode offentlige tjenester til innbyggerne, som samtidig sikrer at ansatte i offentlig sektor gis mulighet til å bruke og utvikle kompetansen sin i arbeid som oppleves meningsfylt og stimulerende. Det offentlige må gå foran i å digitalisere tjenester og funksjoner.

Vi trenger å øke kunnskapsbasen om hvordan arbeidsdelingen mellom privat og offentlig sektor kan tilpasses befolkningsendringer, velstandsøkning og en ny hverdag for offentlige finanser. Potensialet for læring mellom offentlig og privat sektor i innovasjon- og omstillingsarbeid anses stort. For å møte disse omfattende omstillings- og innovasjonsbehovene, er det nødvendig med forskerstøtte som sikrer optimal læring i arbeidet, bidra til legitimitet og implementering av kunnskap og nye løsninger. Denne kunnskapen er avgjørende for en videre hensiktsmessig politikutforming.

3 – Forslag til prioriterte tema/tiltaksområder for 2023-2026 begrunnet i samfunnsutfordringer

En brukerrettet og effektiv offentlig sektor er avgjørende for å opprettholde innbyggernes tillit til offentlig sektor. Vi må derfor kontinuerlig vurdere om vi kan løse oppgavene på nye måter – også på tvers av sektorer og forvaltningsnivå. Forsøksordninger og radikale endringer fordrer tett involvering av forskerkompetanse som kan bidra til å redusere risiko i prosjekter, og samtidig bidra til høy gevinstrealisering gjennom nye løsninger.

Fornyelse i offentlig sektor bør utvikles innenfor en sektorovergripende og helhetlig tankegang basert på samarbeid mellom private, frivillige og offentlige aktører. FFA mener at kunnskapsutviklingen bør ta utgangspunkt i behovene offentlig sektor har for å løse utfordringene på ulike forvaltningsnivå, med særlig fokus på den kommunale sektoren. Det er et særlig kunnskapsbehov for å omstille og utvikle kommunal sektor som en sentral offentlig tjenesteyter, samfunnsutvikler og myndighetsutøver. Kommunesektoren fremstår dessuten som mer fragmentert, mindre koordinert og med svakere gjennomføringsevne enn statlige/sentraliserte aktører. Kommunene og fylkeskommunene skal tilrettelegge for at dette skjer innenfor en åpen og demokratisk ramme basert på folkevalgtes beslutninger, og offentlig sektors tilrettelegging er avgjørende både nasjonalt og regionalt. Forventningene til offentlig sektor øker samtidig som tilliten til det politiske systemet utfordres. Kommunesektoren har store og komplekse oppgaver med høye krav til kvalitet, fornyelse og effektivitet, og disse kravene er økende.

Medisin- og helsefag har i 2021 en utgiftsramme på 320 milliarder, og er med dette en stor, arbeidsintensiv og kunnskapsbasert del av offentlig sektor. Det er også en sektor som framover vil møte store utfordringer med de kommende demografiske endringer, og med en stadig tettere kobling mellom helse og andre offentlige tjenester. Perspektivmeldingen 2021 peker på demografiutfordringen som en av de store utfordringene, men gir få svar ut over at arbeid med helsefremming (inkl. styrking av psykisk helse), digitalisering og velferdsteknologi vil være viktige tiltak. Selv om utviklingen av helsesektoren forutsetter vektlegging av medisin- og helsefag, er det også et kunnskapsområde som forutsetter kompetansebygging som ikke bare tuftes på offentlig sektor. FFA er bekymret for at betydningen av dette området viskes ut i LTP, og anbefaler at helse bør defineres som et sjette toppnivå i LTP.

OECDs definisjon av innovasjon i offentlig sektor vektlegger at dette kan være en ny eller vesentlig endret tjeneste, vare, prosess, organisering eller kommunikasjonsmåte. Innovasjon bør dekke offentlig sektors virksomhet som politikktutformer, demokratisk organ, myndighetsutøver, samfunnsutvikler og tjenesteyter. At innovasjonen er ny, betyr at den er ny for den aktuelle virksomheten, men den kan likevel være kjent for og iverksatt i andre virksomheter. Den viktigste årsak til innovasjonsarbeid er samfunnsutfordringer som ikke kan løses ved å gjøre mer av det samme. Innovasjonene bidrar til å skape én eller flere former for verdi for innbyggerne, næringslivet og eller medarbeiderne.

Den komplekse oppgaveporteføljen til offentlig sektor forutsetter dyp forståelse for sektorovergripende sammenhenger. Utfordringsbildet og innovasjonsbehovet løses sjelden gjennom sektorspesifikke tiltak alene. Enten det gjelder å forebygge utenforskap, skape helsefremmende og attraktive lokalsamfunn eller utvikle klimavennlige løsninger, forutsetter det samarbeid mellom flere sektorområder. I tillegg må mange av løsningene skapes i et samspill mellom offentlig sektor, næringsliv og sivilsamfunnet.

Kommunesektoren i Norge har lenge hatt gode rammebetingelser for å løse disse samfunnsoppgavene, ikke minst på grunn av solide inntekter fra petroleumsnæringen. Med en svakere inntektsutvikling vil det være krevende å opprettholde velferdstjenestene på samme nivå og med samme relative ressursinnsats som i dag. Vi må derfor finne nye måter å ivareta velferdstjenestene og de øvrige oppgavene som kommunesektoren skal forvalte. Her er det viktig å erkjenne at utfordringene kan være svært ulike i store og små kommuner, og i kommuner i sentrale strøk, sammenlignet med distriktskommuner.

Kunnskap er avgjørende for å lykkes med denne omstillingen. Den samlede nasjonale forskningsinnsatsen er i liten grad rettet mot kommunenes samfunnsutfordringer og står ikke i

forhold til de store oppgavene som kommunene har ansvar for. Samtidig erkjenner kommunesektoren at den har store kunnskapsbehov. Det forskes generelt lite om temaer som angår kommunenes ansvarsområder, og når det skjer, er kommunene selv sjelden deltakende premissleverandører for forskningen. Det forskes generelt mye på helse, men innenfor helseområdet får primærhelsetjenesten lite forskningsmidler sammenliknet med spesialisthelsetjenesten, hvor FoU er en integrert ressurs i budsjettene. Dette skjer til tross for den pågående overføringen av ansvar for pasienter fra sykehusene og til kommunene, og til tross for at de store kommende utfordringene innenfor eldreomsorg må løses i kommunesektoren. I kommunesektorens rammebevilgning er ressurser til FoU og innovasjonsarbeid ikke omtalt. Derfor blir det ofte vanskelig å prioritere slikt arbeid på bekostning av andre løpende oppgaver.

Kommunene har også behov for en overordnet politikktutforming på nasjonalt nivå som er basert på en koordinert kunnskapsplattform om erfaringer og behov i kommunene, samt forskningsfunn. Dette vil danne et grunnlag for nasjonale og regionale innovasjonsstrategier som tilrettelegger for tiltak og virkemidler som treffer kommuner med ulik størrelse og sentralitet, samt sikre tilpasning på nivå ut over den enkelte kommune. Videre vil en mer koordinert kunnskapsplattform legge til rette for spredning mellom kommuner og mer effektiv bruk av erfaringer som kan skaleres opp til å gjelde flere kommuner.

For å kunne ta i bruk hele landets ressursgrunnlag, sikre en bedre ressursbruk og motvirke den sterke og voksende sentraliseringen til de store byene, er det stort behov for å målrette virkemidler til distriktskommunene. Omstillingen forutsetter *ny kommunal tjenesteorganisering og bolyst* som overgripende innsatsområder, og det må vektlegges at distriktsutfordringene krever nasjonale løsninger. Utvikling av nye løsninger forutsetter innovasjon, økt kapasitet i innovasjonsarbeidet og smartere organisering. Forskning anses som en betydelig komponent for å lykkes. Nasjonal politikk, forskning- og kunnskapsoppbygging og medfølgende forventninger til kommunene, har i stor grad vært innrettet mot å stimulere til eller lykkes med vekst. Det har derimot vært lite oppmerksomhet om hvordan det kan planlegges for å sikre gode tjenester i områder med spredt bosetting, uavhengig av om en lykkes med befolkningsøkning eller ikke.

4 – Forslag til Mission/samfunnsoppdrag på området

Mission: «En bærekraftig og effektiv velferdsstat»

Tematiske områder:

- **Digitalisering av innbyggertjenester:** Teknologisk fremgang er en sentral drivkraft for økt produktivitet og økt velstand. Muligheten for å produsere de samme varene og tjenestene med mindre ressurser frigjør arbeidskraft til andre formål og øker verdiskapingen per sysselsatt. Å lykkes med dette i offentlig sektor blir en av de store utfordringene i årene som kommer. Digitalisering og bruk av ny teknologi kan gi økt produktivitet, frigjøre arbeidskraft og gi betydelige innsparinger, men kun dersom vi evner å realisere gevinstene. Erfaringene så langt viser at det er vanskelig å hente ut den fulle nytten av offentlige digitaliseringsprosjekter, blant annet fordi det krever endring av arbeidsprosesser og virksomheter. Realisering av stordriftsfordeler fordrer gjerne samordning og standardisering på tvers av forvaltningsnivå og sektorer. Forskning er nødvendig for både utvikling og tilpasning av teknologiske løsninger, men også for å understøtte en optimal implementering og gevinstrealisering.

- **Demokrati, inkludering og medvirkning:** I motsetning til i mange andre land er offentlig sektor i Norge velfungerende og nyter stor tillit både hos innbyggere og næringsliv. Tilliten vil være avhengig av at det offentlige løser sitt samfunnsoppdrag med god kvalitet, forvalter det med effektiv ressursbruk og at de administrative og finansielle byrdene ikke overstiger den opplevde nytten. Et velfungerende demokrati og inkluderende samfunn som evner å verdsette og realisere de menneskelige ressursene ut ifra den enkeltes forutsetninger, er i seg selv et mål for vårt samfunn. Kunnskap som utvikler robuste inkluderingsarenaer innen oppvekst og utdanning, arbeidsliv og lokalsamfunn generelt, er et viktig bidrag i fornyelse og omstilling av offentlig sektor. Det samme gjelder kunnskap om innbyggerinvolvering og samskaping mellom offentlig sektor, næringsliv og sivilsamfunn. En kompetent og effektiv offentlig sektor er også et konkurransefortrinn for næringslivet. Offentlig forvaltning legger premisser for næringslivets vekst- og konkurranseevne gjennom lovgivning, planprosesser, tilsyn, offentlig innkjøp og så videre. Hvordan det offentlige utfører sine oppgaver og aktiviteter, og hvilke effekter disse aktivitetene har, får stor betydning for næringslivet og for samfunnet som helhet. For å oppnå en bærekraftig velferdsstat forutsettes et forskningsbasert kunnskapsgrunnlag for en demokratisk og effektiv styring, planlegging og forvaltning. Kunnskapen skal anvendes for å løse ulike nivå- og sektorovergrepene utfordringer og bidra til en kunnskapsbasert omstilling og fornyelse av offentlig sektor.
- **Systeminnovasjoner gjennom offentlig-privat samarbeid:** Våre komplekse samfunnsutfordringer krever systeminnovasjoner og mer radikale løsninger. Systeminnovasjon drives av flere faktorer. Teknologi er viktig, men ofte fulgt tett opp av endring i sosiale holdninger, og gjerne støttet av nye finansielle og politiske strukturer. Samfunnsutfordringene krever at vi i større grad må forstå enkeltaktørers og sektorenes del av et økosystem. Dette innebærer en større grad av offentlig-privat samarbeid og at løsninger eies på tvers av etablerte organisasjoner og grenser. I utvikling av bærekraftige løsninger er det viktig at en klarer å frigjøre seg fra tradisjonelle tanke sett rundt eksisterende silobaserte virkemidler, slik at nåværende barrierer ikke fortsetter å hemme utvikling av nye løsninger. Jakten på radikalt nye løsninger i offentlig sektor avdekker ofte uhensiktsmessige reguleringer som begrenser mulighetene og gevinstpotensialet. På mange områder erfarer ulike deler av offentlig sektor at dagens lover og regelverk, ordninger, normer, standarder eller styringslogikker er i veien for nye løsninger. Alternativet er sjelden å fjerne denne typen reguleringer fullstendig, men å utvikle andre reguleringer som er mer hensiktsmessige. Forskningsinnsats er nødvendig for å identifisere innovasjonspotensial, støtte opp under optimal læring og måling av transformasjon i komplekse sammenhenger, og utprøving av tiltak for radikal innovasjon og systemendringer.
- **Datadrevet innovasjon og utnyttelse av registerdata som forskningsinfrastruktur:** Tilgangen til registerdata med sosiale, miljømessige, økonomiske og demografiske opplysninger er ett av Norges viktigste fortrinn i internasjonal forskning. Befolkningen, næringsliv og offentlige virksomheter bidrar med data gjennom ulike registre. Ved hjelp av gode data kan vi få nyttig, pålitelig og oppdatert kunnskap som vil komme den enkelte innbygger og samfunn til gode i form av bedre planlegging, bedre offentlige tjenester, samt bidrag til næringsutvikling. Norge har gode registre med mulighet for kobling til andre datakilder, og vi har et godt og sterkt personvern. Vi har derfor forutsetninger for å skaffe den beste kunnskapen og hevde oss internasjonalt i forskning og innovasjon ved å utnytte disse informasjonskildene. Det er likevel noen vesentlige hindringer; det mangler data på viktige områder, tilgangen til data er ikke tilrettelagt og god nok, og det er fortsatt behov for investeringer i infrastruktur og analyse. Samtidig trenger vi kunnskap om hva slags muligheter og utfordringer dataøkonomien bringer med seg, og hvordan dataøkonomien virker inn på det norske samfunnet. Dette forutsetter i seg selv tverrfaglig forskning med bidrag fra ulike fag som IKT,

juss, økonomi og samfunnsvitenskap. Utviklingen innenfor stordata, datavitenskap og kunstig intelligens reiser også noen etiske og samfunnsmessige problemstillinger som det bør forskes på. Nasjonale, digitale kunnskapsressurser og delingsplattformer bør videreutvikles og nyttiggjøres av forskningssektoren i omstilling av offentlig sektor.

5 – Forslag til oppfølging i virkemiddelapparatet og i forskningssystemet

OECD lanserte i 2017 rapporten «*Fostering innovation in the public sector*» som et kunnskapsgrunnlag og policy for forsterking av innovasjonstakten i offentlig sektor. Som oppsummerende anbefalinger vektlegges betydningen av å utvikle nye partnerskap og organisatoriske samarbeid som bidrar til å forbedre og fornye tilnærmingene og verktøyene i lokalt innovasjonsarbeid, dele risiko og utnytte kunnskap og kompetanse som forskningsmiljøer besitter.

FFA mener at virkemiddelapparatet må utformes slik at offentlig sektor fornyer seg gjennom forskningsstøttet innovasjon. Økosystemet for innovasjon i offentlig sektor må dermed utvikles og forsterkes. Det bør i større grad etableres virkemidler som stimulerer til langsiktig samarbeid og kapasitets- og kompetansebygging mellom forskningssektoren, kommunene og andre deler av offentlig sektor. Samarbeidet er viktig for å lykkes med effektiv implementering av ny kunnskap, og sikre optimal læring og gevinstrealisering.

Dagens virkemiddelapparat er underutviklet på den måten at det er svært begrenset tilgang på ekstern kapital som kan finansiere forskningsbasert innovasjonsarbeid i kommunal sektor og andre deler av offentlig sektor, samt finansiering av forskningssektorens bidrag til å overføre kunnskap og erfaringer fra forskningen slik at den nyttiggjøres til reelle innovasjoner. Det er behov for å utvikle metoder og forskningsdesign som styrker læring og kunnskap- og kompetanseoverføring i kommunene og andre deler av offentlig sektor.

FFA mener at virkemiddelapparatet må utvikles slik at en beveger seg bort fra kortsiktige prosjekter til mer langsiktige satsinger for kapasitets- og kunnskapsbygging mellom forskersamfunnet og offentlig sektor. Etablering av senterordninger vil sikre en kontinuerlig kunnskapsbygging om fornying i offentlig sektor. Dagens ordning med senter for forskningsdrevet innovasjon (SFI), er målrettet mot forskningsintensivt næringsliv, og utvikler kompetanse som er viktig for innovasjon og verdiskaping. FFA mener det bør utvikles SFI'er for offentlig sektor, hvor langsiktig forskning i et nært samarbeid mellom FoU-aktive offentlige virksomheter og fremstående forskningsmiljøer skal styrke tjenesteinnovasjon, teknologioverføring, internasjonalisering og forskerutdanning. På samme måte som for dagens SFI-senter, må vitenskapelig kvalitet i forskningen ligge på et høyt internasjonalt nivå. Lik dagens ordning foreslås SFI'er for offentlig sektor etablert for en periode på maksimalt åtte år (5 + 3 år).

FFA mener det i tillegg bør utvikles regionale innovasjonsøkosystemer med vekt på mobilisering av små og mellomstore kommuner. Det er ujevn innovasjonskapasitet i kommunesektoren. Små distriktskommuner har ikke bare mindre strategisk overskuddskapasitet, men avstanden mellom kunnskapsmiljøene og disse kommunene er store. Dette omfatter geografisk avstand, men også kultur og «situasjonsforståelse». Innovasjonsmiljøene er i stor grad lokalisert i storbyene og regionale sentra. Storbyene formaliserer innovasjonsplattformer med kunnskapsmiljøene. Det kan innebære at morgendagens løsninger blir tilpasset storbyregioner, og ikke nødvendigvis er nedskalerbare til småsamfunnene.

Dagens virkemidler er i stor grad innrettet på en slik måte at de favoriserer store kommuner med kapasitet og ressurser til å utnytte disse. For å møte små og mellomstore kommuners

innovasjonsbehov, og særlig distriktskommunenes utfordringer, er det nødvendig å styrke regionale samarbeidsflater mellom kommunene og forskningsmiljøer. Regionale partnerskap mellom kommunene og forskningsmiljøene bør koordineres av Fylkeskommunene og på denne måten understøtte den regionale samfunnsutviklerollen Fylkeskommunene har. FFA foreslår et program for å utvikle regionale økosystemer for innovasjon i offentlig sektor som særlig vektlegger små og mellomstore kommuners utfordringer. Programmet må vektlegge utvikling av stabile og effektive samarbeidsstrukturer mellom kommunene og forskningssektoren slik at omstillingen av offentlig sektor i større grad tar i bruk forskningsbasert innovasjon og forskerstøtte i det lokale innovasjonsarbeidet. Programidéen bygger på erfaringer fra VRI-programmet (virkemidler for regional innovasjon i næringslivet)¹, og hovedmålet er å utvikle kunnskap om og evne til samhandlings- og innovasjonsprosesser i regionene (regionale økosystemer for kommunal innovasjon) og fremme forskningsbasert innovasjon i kommunene. Dette gjøres ved å:

- styrke samhandling for kunnskapsflyt mellom kommuner og forskningsaktører
- mobilisere til og øke kvaliteten på forskningsbaserte utviklingsprosesser samt forsøk og eksperimentering i kommunene
- gjennomføre innovasjonsfaglig forskning tilpasset regionale kommunale kontekster
- sikre nasjonal koordinering, effektiv spredning og optimal implementering av kunnskapsbaserte løsninger.

FFA mener det er viktig å prioritere forskningsinnsats som kan fange kompleksiteten i kommunesektoren og dens samspill på tvers av sektorer og nivåer av offentlig sektor. Dette kan ikke reduseres til en satsing på kun et tjenesteområde, som for eksempel forskningsinnsats for å oppnå nyskapende helsetilbud. Kommunenes oppgaver som samfunnsutviklere og demokratiske institusjoner, må også være en del av innovasjonsinnsatsen. FFA mener det er viktig å i større grad innrette innsatsen på forskning og innovasjon som underbygger helsefremmende faktorer i samfunnet, herunder hvordan offentlig sektor i samspill med næringsliv og sivilsamfunn understøtter høy arbeidsdeltakelse, inkludering, god psykisk helse og velfungerende lokalsamfunn. Dette omfatter ikke minst forskning som bidrar til å styrke en kunnskapsbasert samfunnsutvikling og politikkkutforming.

Trondheim/Bergen/Oslo/Ås, 28.06.2021

Roger Lian, NTNU Samfunnsforskning

Berit Laanke, SINTEF

Ingrid Helgøy, NORCE

Frode Strisland, SINTEF

Hildegunn Norheim, NIBIO

¹ <https://www.forskningsradet.no/siteassets/publikasjoner/1254026316501.pdf>